

Kennel Takese og Erik Danielsen

På en dejlig varm sommerdag med drivende skyer kørte min kone og jeg til Fyn for at besøge Stella og Erik Danielsen i Sønder Højrup.

Kirsten ville til Fåborg for at se på malerier, og jeg skulle lave et interview, inden vi begge skulle videre til Johannes Larsen Museet i Kerteminde.

Vi blev vel modtaget hos Stella og Erik på deres hyggelige gård, der ligger i læ af kirken. Her stod alt vel til. Vinterbyggen var høstet, og gylde halm var i hus til fyring i halmfyret i den kommende vinter. Udbyttet af korn havde været udmærket, og man fornemmede tydeligt tilfredsheden over at have halmen velbjærget.

Eriks liv med pointeren startede fra barnsben. I hjemmet havde man altid to pointere og moderens schæfer. Faderen gik på jagt i 3-4 sogne. Jagtlejen var som regel noget vildt. Erik husker især en brunbroget pointer, Ally. Hun var en fantastisk jagthund, som der gik ry af på egnen - nabojægere lånte hende nu og da.

Når faderen var på jagt stavrede Erik bagefter, og schæferen var også med. Den apporterede den første fasankok og bar den hjem til moderen. Ally var fantastisk til at finde gemte ting. Nogle gange tog drengene hende også selv med på tur/jagt i det dulgte i mosen. Gårdens høns blev også nogle gange lukket ud, hvorefter Ally apporterede dem i uskadt stand. Knægtene var naturligvis på forbudte veje, så det satte faderen en stopper for, da han kom under vejrn med drengenes fornøjelser.

*Af sin far lærte Erik, hvor vigtig galoppen er.
Den skal være langstrakt og flad med et kraftigt afspark,*

*Erik og Stella stiftede bo på Sjælland. De havde en gård på Mern -egnen først i 60'erne.
Her havde de naturligvis pointere, og Erik begyndte så småt at gå på lokale markprøver.
Det gik godt, men Eriks hund bar hovedet i højde med skulderen ,
og det var ikke nok på anerkendte prøver på den tid.*

*Det var på de kanter Alfred Olsen, Kennel Kirkebjerg og Knud Durning havde deres gang.
Sidstnævnte var med til at indføre bretonen i landet.*

*Erik havde ofte mange pointere - en overgang også en engelsk setter, som han vandt
åbenklasse med på setterklubens hovedprøve- og solgte dem som jagthunde.
Det var først, da han kom i forbindelse med skytten på Høvdinggården, at han begyndte at
avle målrettet og deltage på udstillinger, bl.a. i Charlottenlund, hvor
udstillingen dengang forløb over 2 dage - det var hårdt, siger Erik,*

*Det var også på Sjælland, han fik kennel navnet, Takese, der er initialer
fra familiemedlemmerne. Hans syvårige datter fandt på det.*

*I 1960 er Erik og Stella tilbage på Fyn og der lægges fortsat hvalpe til i
Kennel Takese. I 1968 er Hollandsk Pointerklub på besøg, og de køber 2 hvalpe, som begge
opnår championat, og her starter et varmt venskab med pointerfolk dernede.*

*Finn Møller Jørgensen fremhæver i sin bog, "En skildring af racen POINTEREN" at Pia
(0754978L) (Boga Chock-Jaiika) bliver stammoder i Eriks kennel. Boga Chock var broderen
Bents hund. Den var en fantastisk vildtfinder, som altid stod med palmerne efter en jagtdag
Som nævnt oven for var der nu lagt mange hvalpe til før Pia kom ind i billedet.
men visseligt er det, at Pia - Alsbjergs Sep gav et superkuld såvel i mark som på bæk,
Erik beholder selv Takese As, der opnår internationalt championat på bæk,
Afkomet var vildtfindere af rang.*

*Vor mand har meget stor erfaring udi avl. Erik mener, at man skal avle på 1. præmie hunde
med et godt temperament. Urolige hunde er en pestillens i familien. Af faderen lærte han som
nævnt, at galoppen skulle være langstrakt og flad med et kraftigt afspark,
Det forudsætter velvinklede lemmer. I øjeblikket har mange af vore hunde for rette lemmer
foran, vinkler på skuldre og håndled er ikke gode nok. Der er også grund til at passe på krøllede
ører. Erik mener, at piskende hale er stærkt overdrevet i marken. Halen er et styrered-
skab ikke et piskeris, men dødt hængende hale pynter ikke. En avlers fornemste pligt er at avle
hunde, hvor type, temperament, vinkler og bevægelser er i orden.
Sidstnævnte to ting er afgørende for udholdenheden i marken.*

Det er ikke et bevidst valg, at Erik fortrinsvis har gulbrogede hunde.

Kravet i kennelen er, at begge forældre skal være HD fri. Om HD i øvrigt diskuteres ofte arv og miljø. Erik har læst en del om det og siger, at fodring måske nok spiller en vis rolle, men fremhæver i samme åndedrag, at det dog skulle være mærkeligt, at de racer, som døjer med HD, især er blevet dårligt fodret. Altså betyder arv noget.

Tæven skal have ormekur halvvejs henne i graviditeten, og hvalpene skal have første ormekur inden 3 ugers alderen. Hvalpene skal have det bedste af det bedste foder. En tæve kan passe 6-7 hvalpe. Erik kan godt vælge de 2-3 kønneste hvalpe ud ved fødslen, men det gælder jo nødvendigvis ikke i marken.

Dressur af en hvalp starter, når man får den i huset, markdressur selvsagt noget senere. Heldigvis bruger flere og flere godbidsdressur nu.

Det er ikke svært at afsætte hvalpe, der oftest bliver solgt "fra mund til mund", og her gælder i øvrigt det gamle princip, at et ord er et ord. Han sælger under ingen omstændigheder hunde, han ikke selv vil have på gården. Alt andet er forkert for vor race og ny ejer. Gennem årene har Erik solgt hunde til mange forskellige lande også uden for Europa.

Erik har svært ved at finde egnede hanhunde i DK i dag, men nye er måske på vej. Axela Bugg brugte vi desværre nok for lidt, mens tid var. I Norden er det meste afkom af amerikansk-italiensk afstamning, amerikanerne er gode vildtfindere, men eksteriøret halter, det engelske blod giver en lidt kort galop.

Henter man hunde udefra i sin avl, får man som oftest en udavlseffekt. I Fuglehunden læste Erik om Hegebakkens Ruff, og ved Frank Tommy Olsens mellemkomst fik han forbindelse med Ruffs ejer, Randi Schultse Tomelstat, der blev inviteret til Sdr. Højrup på en træningstur. Under dette besøg blev Ruff og Trine parret. Af dette kuld blev Takese Randi solgt til Svejts, og hun er som bekendt moder til Idimum Tia.

Sydpå har Erik et godt netværk. En overgang deltog han på mange prøver dernede og erfarede her, at vore hunde nok kunne være med eksteriørmæssigt set, men ikke i behandling af fugl. Sydlandske hunde er mere rolige og kontante i fuglearbejdet, og så er de fødte sekundanter. På prøver slår man hårdt ned på halesøg og parallelsøg, på uro i opflugt og manglende sekundering. Halter disse ting, er det ud til højre.

Erik har importeret mange hunde sydfra, såvel tæver som hanner, mange af dem har ikke været ført frem.

Han har også været på Kongsvold for at overvære en prøve. Det var en stor oplevelse at gå i det pragtfulde terræn, men også hårdt.

På markprøver ser vi tingene i et større perspektiv i og med, at vores hunde bliver afprøvet sammen med andre. Erik kan især godt lide ungdomsklasse og åbenklasse. Er han kommet igennem disse, har han oftest yst til at starte med en ny hund. Han mener, at derby er overvurderet. Alt for ofte hører man for lidt til derbyvindere fremover. En 1. præmie på brugsprøve er fornem, for her har hunden vist, at alt er i orden i jagtsituationer. Anderledes forholder det sig i vinderklasse, hvor man godt kan blive placeret, selv om dagens præstation kun har været til en 2. præmie på fx en brugsprøve. Erik så gerne, at præmieringsgraden i vinderklasse fremgik af referater for de placerede hunde. Som det er nu kan en hund i vinderklasse tildes CK, der indikerer en fejlfri præstation. Referater bliver læst med interesse.

I flere år ledede Erik dressurkurser. Han sad i en årrække i kredsstyrelsen for DKK, og her blev han opfordret til at arrangere prøver. Det førte med sig, at der i dag er en meget stor brugsprøve på egnen. Erik har samlet meget store terræner og fået dannet et godt netværk af hjælpere, så et altid er en fornøjelse at komme på prøve på de kanter.

Den manglende skepsis blandt nogle jægere og lodsejere er blevet vendt til tilfredshed, for de har jo erfaret, at udsætning af fugle til disse prøver er blevet til glæde for em bagefter. DM har også været afviklet på disse kanter og et nyt DM står for døren.

Det er vigtigt, at man som prøveleder behandler folk ordentlig og tager sig tid til at snakke med lodsejerne.

Erik nævner, at i 1905 blev den første prøve i Pointer - og Setterklub regi afholdt på Lerchenborg 28.-29. september. Forud var gået kraftige diskussioner med DKK, som omsider gav afkald på eneretten til at afholde markprøver.

Prøven blev i øvrigt vundet af en Gordon setter Heather Fly.

Vi bør afholde en 100 års jubilæumsprøve, mener Erik, og helst på Lerchenborg. Han arbejder for sagen.

Svend Buchhave har overtaget dressurkurs og har et vældigt godt terræn til det, siger Erik.

Gennem en årrække har Erik været med i udstillingskomiteen for Odense - udstillingen i FJD. Få har som Erik styr på alle de bånd, der kan uddeles på en udstilling.

I DPK har Erik siddet i bestyrelsen i en del år, her har han bl.a. ansvaret for hvalpeformidlingen. Internet har gjort samme arbejde lettere, men han har et hjertesuk. Husk nu at få afmeldt hvalpene, når de er solgt.

Det er afgørende for vor klub, at vi holder registrerings tallet for pointere og gerne får det hævet. Vi skal have fat i unge hundeførere. Det er godt, vi har fonden at trække på økonomisk.

Erik mener afgjort, at vi bør være medlem af International Pointerklub, som vil koste klubben kr. 1500,- pr. år. Medlemskab giver adgang til at deltage i International Championat for Europa, hvor såvel mark som

bænk tæller. Denne prøve afvikles normalt i forbindelse Europacup og VM forår og efterår. Her er der virkelig inspiration at hente, da de bedste hunde fra hele Europa kommer. Sidst deltog 146 hunde i Frankrig.

Og nu er det heldigvis blevet sådan, at præmieringer fra Europa er gældende også i DK.

Et godt eksempel på Eriks netværk sydpå er Idimum Tia, som Erik har købt i Svejts. Valdemar Larsen og Røge havde den med hjem fra Europacup. Tia er faldet efter Takese Randi (Trine -Hegabakkens Ruff) og Mirko de Saint Claire (italiensk/svejtsisk) - samme hanhund har 23 topplaceringer på markprøve.

Tia har fået stilpræmie 2 gange i ungdomsklasse i mark og klarer sig jo også strålende på bænk, hvor hun som bekendt blev bedst i modsat (nr. 2 i racen) på Odense- udstillingen i år. Hun er en smuk, tillidsfuld og dejlig hund, der flere gange lige kom ind fra haven og så, om vi stadig sad der, om vi dog ikke havde andet at tage os til.

Det havde vi, for der var jo en nyhøstet bygmark, så der gik vi op med hende og Kimba.

Vel var det varmt, men flot var det at se hundene på den gyldne stub, der skrånede ned mod Eriks kære skov, hvor han ikke nænner at skyde rådyr. Et par gode venner får lov til at skyde en forårsbuk. Jagten er nedtonet meget for Eriks vedkommende, man fornemmer, at han føler, at han har skudt nok fasanokkø, men han har dog jagttegn endnu og driver lidt selskabsjagt. Vi var ikke nået langt ind i marken, før den gode ejer erfarede, at der var blevet nedfældet gylle, og så var det slut, og de kære hunde blev lovet en gang spuling, inden de igen fik lov til at bevæge sig frit rundt på gården.

Erik og Stella har haft en stor og ubeskrivelig glæde af deres pointere. Et godt liv er at blive mødt af et par kærlige pointerøjne hver dag, siger Stella. Erik siger, at han på prøver er kommet til de skønneste steder, og de har mødt mange, mange dejlige og søde mennesker.

Nogle timer fløj af sted under vor samtale, hvor vi kom vidt omkring. Erik har en enorm viden om pointere og avl, og han øser gerne og engageret af den, så vi kunne sagtens have fortsat vor samtale, men der var jo lige det med Kirsten og museet i Kerteminde, hvor udstillingen med Tre Swaner også var en stor oplevelse.

Niels Mølgård Ovesen
Mejrup